
Moæ molitve, vjere

Post Josip - 10.03.08 22:42

Poštovani,

kliknite na ovu spjalicu i skinut æete kratku prezentaciju na vaše raèunalo gdje možete na miru pregledati i razmišljati o ovome svjedoèenju.

http://barlovci-zupa.org/images/fbfiles/files/miris_kise.pps

=====

Odg:Moæ molitve, vjere

Post Plamenko B - 12.06.08 08:45

Danima veæ pada kiša, sunce se pojavi za trenutak, ako nisi oprezan ni ne opaziš, temperatura u prosjeku deset stepeni. Vidim da nas je pritisla tjeskoba, svi se ko puževi uvlaæe u sebe, u rijetkim trenucima kad kiša ne pada djeca izaðu na ulicu, èini mi se da ni oni više nisu tako glasni. Svijet kao magla zavija tjeskoba, i tu više nitko ne može uèiniti ništa, na propast su osuðeni svi jer su grijehnici, moraju dobiti plaæu pravednu. Ali ima ih koji æe se spasiti.

Kad sam na poèetku prošle godine na Motikama pisao da æe biti dobra, i da iskoristimo dobru godinu da budemo dobri, i da postanemo bolji dok je to još moguæe, jer dolaze godine koje æe svijet zauvijek promijeniti.

Mnogi su mislili da prièam prièe, iako sam se cijelo vrijeme kleo da samo o životu prièam i nikad ništa ne izmišljam. Kad su se kakve nevolje dešavale pitali su me gdje je sad tvoja dobra godina. Pisao sam, saèekajte dogodine, a tek iza ove i tako redom, sjeæat æe te se vi 2007.

Dok ovdje ljudi masovno kašlju i bolesni su, jer se lako prevariti i pothladiti, ljeto a nije ljeto, dotle na istoku Canade toplotni val hoæe da ih podavi.

Vi to mnogi ne možete ni zamisliti. Po cijeli dan sam lagano znao šetati u Bagdadu na 40 u hladu, i izdržiš, navikneš se, a kad je u Montrealu 30 lipsavaš, od vlage zrak postane ko ljepilo. Da sam zloæo mogao bih se tješiti, loše nama loše njima, loše svima. Al mene zapravo sve to boli i žulja, i moje i tuðe. Jer tuðega nema zapravo, sve je ovo naše, samo svi ne znaju.

Dok sam živio u Njemaèkoj, po parkovima u Stuttgartu i okolnim mjestima sam posebnu pozornost posvetio jednoj napravi koju u takvom obliku nisam viðao drugdje. Radi se naime o jednoj velikoj okrugloj platformi, koja je u sredini uèvršæena na jednom postolju i stoji nagnuta. Kad ti stupiš na tu platformu, i kad kreneš uzbrdo, prema onom dijelu koji je više, da se penješ, ona krene da se okreæe kao mlinski kamen, ...što brže hodaš ona se brže okreæe dok te jednom u punoj brzini ne zatekne na krivoj nozi, i lijepo otreseš na travu.

Dešavalo mi se po pola sata hodam i studiram platformu, jako mi se svidjela ta igraèka, do te mjere da se ni malo nisam sramio igrati na njoj kao dijete. A tek što sam se naposmatrao drugih na tim platformama.

I evo što sam zakljuèio. Valjda je njemaèki inovativni i tehnièki duh donio ljudima ideju da to naprave, ali ljudi zastanu na tome, kad odrastu zaborave da su zahvaljujuæi igraèkama odrasli i prestanu ih uzimati ozbiljno.

Ali gledajte sad, ono što švabama nije uspijelo, dao Bog bosanca, sjednem tako blizu i posmatram i razmišljam, vide anðeli Božiji za èim mi èezne duša, pa donesu razumijevanje, ja tako sjedim i smijem se, ponekad me uhvate ljudi, ponekad se okrenu i vidim im u pogledu što misle, ...dobar neki blento, sjedii smirom. A kad bih im mogao isprièati, kad bih im otkrio tajne radi kojih bi Njemaèka mogla konaèno postati sretna zemlja.

Na tom toèku, oprosti mi Bože ako sam koga uvrijedio jer mi kotaè još nije sjeo na osovinu, pa kad mi ovako zatreba izleti toèak, al znate o èemu se radi.

Taj toèak objašnjava fenomen postojanja svijeta i na kojim zakonima svijet postoji, te odaje tajnu o njegovoj buduænosti. Oèima svojim da ne vjeruješ, eto kako vam je to sa tim kotaèem, a meni asocira na mlinski kamen.

Sve mi se iz sjeæanja javlja bakina vodenica, puštali su me satima da posmatram jer nisam ludovao, nego sjednem pokraj mlina i gledam kako voda teèe, satima, tu sam najprije moj dar zapažanja poèeo oštriti.

Ovaj svijet je isto tako jedan veliki kotaè, jedna platforma koja se okreæe jer se mi kreæemo u našim životima, i upravo je direktno ovisno o tome kako mi hodamo kako se sve skupa okreæe.

Svijet ne vode svjesni ljudi nego slijepci, koji su usput i bez morala, i sad svijet na toj dasci juri sve brže i brže, i sve je teže i teže na toj platformi života opstati, oko nas malo malo pa neko odapne sa platforme, sroza se, jer koju god tehniku da primjenjuješ i koliko god da si se spremio, kad brzina dostigne tvoju toèku ti si dole, gotova igra za te. U svom ovom ludilu što su od života napravili ljudi, najstrašnije je što nikom ni na pamet ne pada da usporimo toèak, to nitko ne spominje,

nego svi govore dolazi kriza, dobro spremi para, napuni i prepuni rezerve, uzmi životno osiguranje ako odapneš da djeca dobro unovèe, jer æe se novcem moæi dobro utvrditi i saèuvati, tako se razmišlja, tako se uèi, tako se živi. A svaki dan vidimo kako se i najbogatijima svašta dešava, na kotaèu je ludnica, više nitko nije siguran, Nesreæa æe doletiti sviju, jer kotaè ide sv brže i brže. Ovi što još imaju snage i osjeæaju se da æe još dugo trèati, kad strašni momenat dođe vidjet æe da je bila varka.

Kad kotaè dostigne odreðenu brzinu, svi æe biti pometeni, ali kao u svakoj dobroj prièi, neæe svi.

Oni koji bilo jer su obdareni tehnièkim umom koji razumije kretanja i zakonitosti, jer im to um nalaže, ili oni drugi koje vodi slijepa ljubav prema miru i harmoniji, koji god da je razlog od Boga je dar, spasit èe se samo oni koji se uhvate sredine. U centru toga kotaèa sjedi i okreæi se ko i drugi, ali dok si u centru ti si na sigurnom, sve ostale varijante su lažne. Gledao sam mladice kako se prse pred djevojkama. Prije ili kasnije leti svaki, na kraju je sretan ako nije završio na glavi. A u sredini sjedi koliko hoæeš, dok si god u sredini nema problema, ali samo malo da se iz sredine makneš, veæ osjetiš kako te vuèe, i ako si pri sebi brzo nazad u sredinu, èim si u njoj siguran si.

Isto tako je sa svijetom, ali sretnici znaju za sredinu i bježe unutra. E ovo je vrijeme kad ozbiljno treba ostaviti sve druge poslove i krenuti prema centru. Kako god se kotaè okretao u centru jednako vladaju zakoni Svevišnjeg, i Njegova ravnoteža koja sve drži. Vjerom i molitvom mi se vežemo za osovину na kojoj sve poèiva.

Najiskrenije sam htio promijeniti svijet, od malena mi srcem caruju Isusove zamisli i primjer, svijet nikako nije htio da se mijenja, stalno su mi govorili promijeni se ti. Ja sam se sad sasvim promijenio, al svijet jednako neæe.

Šta æu, kao svaki bosanac pri sebi, uhvatio sam se sredine, i prizivam, ne larmam previše nadam se.

Da vas barem mogu probuditi?!

Jer koji ne vide znakove i ne èuju glasove i ne razumiju, njih æe probuditi nesreæa, i doæi æe kao lopov u nedoba, a Duh æe B one koji Mu vjeruju i uzdaju u Njega izvesti u zemlju Obeæanu.

Dobro mi je veèeras, u kuæi grijemo i pravo je ugodno, skoro da zaboravim da napolju pada kiša, i da mnoge majke u ovome gradu noæas ne spavaju mirno, jer kotaè hoæe da im istrga i izbací iz života njihovu djecu, i tome više nitko ne može da se odupre, ludilo vlada svijetom.

Oni kojima je sve ovo ništa, neæe se razoèarati što gore oèekuju, stiže sigurno, i bit æe raznovrsno, simfonija zla do samoga konca.

Dok sam bio dijete sam se tješio sve misleæi da neæe valjda dotle ustrajati u ludosti, sad gledam i vidim da hoæe.

Vi sretnici koje tjeskoba još nije stisla, zahvaljujte Gospodinu i ko zna èijoj molitvi i žrtvi, i iz ovih stopa poènite buðenje. Inaèe æe te kad stigne tjeskoba biti izgubljeni, daleko od centra i sigurnosti koju može dati samo Bog!

Dobro mi budite, dobro èinite i za dobro živite, i ne pravdajte se strahom da ne pogriješite pa ne èinite ništa, potrebno je èiniti uvijek i uvijek èiniti samo dobro, tko sluèajno ne zna što je dobro neka mi piše, objasnit æu ja, ako Bog da!

Evo kad smo se ovako u sredini umirili, dobra prilika da se pomolimo. Svi skupa. U jedan glas. Za one koji noæas vapiju...

Oèe naš,
Koji jesi na Nebesima,
Sveti se Ime Tvoje
Doði Kraljevstvo Tvoje
Budi volja Tvoja kako je na Nebu tako i na zemlji!

Kruh naš svagdanji daj nam danas,
I otpusti nam dugove naše kako i mi otpuštamo! dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla. Jer Tvoje je Kraljevstvo i Slava i Moæ u vjekove, Amen

Odg:Moæ molitve, vjere

Post edita - 05.07.08 17:20

Citam ovaj Plamenkov post i sve mislim kako god okrenem covjek se logikom osovio na kotac svog razmisljanja i na njemu evo napravio izvrstan osvrt na ovaj nas svijet i nas same koji smo se nasli u njemu i sad ko koga i tko ce koga pobijediti, kakva nam vremena dolaze i mozemo li se obraniti od nesreca to ni sami ne umijemo reci. No, Bog dao nasem Plamenku da se citav zivot cudí kako svijet vec jednom ne uvidi kud i u sto srlja i dzabe on objasñjava kad za mnoge nema vajde, no, fala Bogu da misli jos uvijek bosanskom glavom pa znam da ce uskoro opet progovoriti kroz neki novi post slican ovomu i na trenutak uspije zaustaviti ovo bjesomucno dogadjanje u nama i oko nas u nasem svijetu koji sumanuto srlja a gdje drugdje nego u provaliju koju sam sebi ispod svoje osovine kopa.

Sreca pa je molitva jako, najjace sredstvo u obrani od svakog zla tj. nevidovnice sto bi moja pok. baka znala reci.

Molitva je kao gromobran, a svi znamo kakve su ljetnje oluje i gromovi kad stuku iz vedra neba, e tako i taj nas zivot, taman kad mislis da je sve u redu, da si se skucio, naradio, kad mislis da te vise ne moze nista ili gotovo nista iznenaditi strefiti kao grom iz vedra neba problem, neka nesreca nesto se desi ako nista pogodite tudja nevolja. Kako god okrenes kud ces sta ces kuda ces nego moliti se u velikim zivotnim nevoljama.

Cudno je to, covjek se oslanja na covjeka, sve misli evo mi dobrog prijatelja, razumjet ce me gle kako me pazljivo slusa. Povjerujes sam sebi da je covjek doista covjeku prjatelj i da ce uvijek tako biti. Znamo ipak na sta se svede povjerenje u covjeka, najcesce naravno, obicno na veliko razocarenje. No, velike su nevolje u nasim zivotima najpouzdaniji testovi i ispiti nasih prijateljstava. Na mucu se poznaju junaci, i to je znala moja pok. baka reci, da vi samo znate sto je ta zena znala fino pricati o molitvi. Naucila je nas, njene unuke moliti Lauretanske molitve, pa krunicu pa stokakve molitve sv. Anti najvise. Ona je sve svoje pouzdanje stavljala kroz zivot u molitvu, tako je i mene naucila. Jest sad da sam ja znala staviti pouzadanje i u neke ljude kroz moj zivot misleci da ih sam Bog salje meni na dar ja sretna presretna ali kad ljudi kao ljudi, plitki i licemjerni ma daleko od onoga sto se predstaljavaju sto bi se reklo iznutra jadac izvana gladac nego, covjek je zapravo sam. Sam je u svojoj nutrini, svojoj neispunjenosti, svom problemu svojoj brizi. Ali u covjeku postoji dusa koja veze nas sa nasim Bogom tezi i stremlji necemu uzvisenom, necemu vjecnom. Nas duh je neunistiv i najljepse ga je podmladiti molitvom.

Meni se desi kroz zivot svakakvih preokreta, kao i vama, netko to prebrodi tiho, sam sa sobom netko te svoje preokrete kaze drugome pa ovaj drugome a netko se obrati Bogu i sa njim razgovara.

Najbolje ovo trece tj. molitva. Molitva Duhu Svetom moze napraviti cuda. Malo se zna i govori o moci Duha Svetoga. Onaj tko je dozivio strelovite ucinke i djelovanja Duha Svetog znat ce o cemu govorim. Onaj tko nije neka proba, Duh Sveti ima veliku moc i kad mislis da si sam, da ne znas kako proci kroz probleme klekni na velika koljena sto bi ta moja pok. baka rekla i moli se Duhu Svetom. Tada ti je Isus najblizi. Sjecam se rijeci moje kolegice, kad god si u velikoj tuzi i nevolji tad ti je Isus najblizi, i on place sa tobom. Sto god ga tada zamolis pomoci ce ti. Ziva istina, pametno kaze ta moja kolegica. Tako je govorila i moja baka dok je bila ziva.

=====